

13956 - Гузаронидани вақт бо тамошои фильмҳову сериалҳо ва бозиҳо дар Рамазон

савол

Баъзе аз рӯзадорон аксари вақташонро дар рӯзи Рамазон бо тамошои фильмҳову сериалҳо аз видеову телевизион ва қартабозӣ мегузаронанд. Ҳукми он чист?

Чавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Бар рӯзадор ва дигар мусулмонон воҷиб аст, ки дар тамоми вақтҳо нисбати он чи, ки анҷом медиҳанд ва анҷом намедиҳанд, аз Аллоҳ таъоло битарсанд. Бояд аз ҳаром кардаҳои Аллоҳ, аз ҷумла тамошои фильмҳои бемаънӣ, ки дар он ҳаром кардаҳои Аллоҳ зоҳир мегардад, ба монанди суратҳои бараҳнаву нимбараҳна, суханони ношиста ҳазар намояд ва инчунин аз он чи ки дар телевизион зоҳир мешавад ва он хилофи шариати Аллоҳ бошад, ба монанди суратҳову сурудҳо, олатҳои лаҳв ва даъватҳои гумроҳкунанда, ҳазар намояд. Инчунин бар мусулмон, хоҳ рӯзадор бошад ва хоҳ на, воҷиб аст, ки аз бозӣ намудан бо олоти лаҳв, мисли карта ва аз дигар олоти лаҳву беҳуда барҳазар бошад, зоро он тамошои мункарӯ нописанд ва амали зишт аст. Бо сабаби чунин бозиҳо, қалб саҳт ва бемор гардида, нисбати шариати Аллоҳ беаҳмият мешавад ва воҷибҳои Аллоҳ таъоло ба монанди намози ҷамоат ва дигар воҷибҳо бар ӯ вазнин гардида, онҳоро тарқ менамояд ва ба бисёре аз ҳаромҳо воқеъ мегардад. Аллоҳ таъоло мефармояд:

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهُو الْحَدِيثُ لِيُضْلِلَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِعَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُرُواً أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ . } . وَإِذَا ثُلَّ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَى مُسْتَكْبِرًا كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا كَانَ فِي أذْنِيهِ وَقْرًا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ }

سوره لقمان/6-7

"Ва баъзе аз мардум харидори суханони беҳудаанд, то ба нодонӣ мардумро аз роҳи Аллоҳ гумроҳ кунанд ва Қуръонро ба масхара мегиранд. Барои он гурӯҳ азоби

хоркунандааст. Ва чун оёти Мо бар онҳо хонда шавад, бо худписандӣ рӯй баргардонанд, чунон ки гӯё онро нашунидаанд. Ё монанди касе, ки гӯшҳояш вазнин шуда бошад. Ӯро ба азобе дардовар мужда дех". (Сураи Луқмон: 6-7).

Инчунин Аллоҳ таъоло дар васфи бандагони Аллоҳи Раҳмон мефармояд:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَشْهُدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُوا بِاللَّغْوِ مَرُوا كِرَاماً﴾.

72/ الفرقان .

"Ва онон, ки ба дурӯғ шоҳидӣ намедиҳанд ва чун бар лағву бехудае бигзаранд, бузургворона мегузаранд (яъне аз он дурӣ мечӯянд)". (Сураи Фурқон: 72).

"Дурӯғ" ҳамаи намудҳои мункарро дарбар мегирад. Маънои "шоҳидӣ намедиҳанд" яъне, иштирок намекунанд.

Паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) фармудааст:

«لَيَكُونَنَّ مِنْ أُمَّةٍ أَقْوَامٌ، يَسْتَحْلِلُونَ الْحَرَّ وَالْحَرِيرَ، وَالْحُمْرَ وَالْمَعَازِفَ»

"Аз уммати ман мардуме хоҳанд омад, ки зино ва пӯшидани абрешим ва шаробу мусиқиро ҳалол мешуморанд". Бухорӣ ин ҳадисро дар "Саҳих"-и худ ба шакли муаллақи қатъӣ ривоят кардааст.

Маънои калимаи (الحر) "ал-ҳира" дар ҳадис, зино ва бе никоҳ алоқаи ҷинсӣ кардан аст. Маънои калимаи (المعازف) "ал-маъозиф" суруду мусиқӣ ва олатҳои лаҳв мебошад. Зоро Аллоҳ таъоло бар мусулмонон василаҳои ба ҳаромҳо воқеъ шуданро ҳаром гардонидааст. Ҳеч шубҳае нест, ки тамошои филмҳои мункарару зишт ва барномаҳои телевизионии бемаъни аз василаҳои воқеъ шудан ба ҳаром ё беаҳмиятӣ дар инкор накардани он аст. Аллоҳ ёрӣ намояд.